

[Mølgaard]

svarer for personen Torben Donatzky eller hans aktieselskab, men hans påpegnings af alvorlige tilsidesættelser af lighedshensynet i forvaltningen fra Københavns kommunes side af tvangsadministrationsloven over for private og over for den sektor af Københavns boligmarked, som kommunen selv besidder, synes jeg nok er meget alvorlig, og jeg afventer med megen spænding ministerens kommentar i skriftlig form til det til boligudvalget.

Boligministeren (Erling Olsen):

I tilknytning til det fremførte vil jeg gerne anføre, at tvangsadministrationsloven egentlig har virket ganske godt. Efter de oplysninger, jeg har, har Grundejernes Investeringsfond fået henvendelser i 115 sager. Alle sagerne har den karakter, at huslejenævnet har sagt, at nu kan lejererne lave disse ting på ejernes regning, fordi tingene ikke er bragt i orden inden en given dag. Lejererne går med det stykke papir hen til Grundejernes Investeringsfond og afleverer det dér, og så siger Grundejernes Investeringsfond: nu giver vi ejerne en meget kort frist til at få det her bragt i orden selv, subsidiært panthaverne i ejendommen. I 110 ud af de 115 tilfælde er tingene bragt i orden, og i de sidste 5 tilfælde har man måttet sætte ejendommene under tvangsadministration. Det vil sige, vi har fået lavet noget i kraft af denne lov.

Så er der kun det, at dér, hvor ejendommene sættes under tvangsadministration, skal der også ske noget. Men man er i et enkelt tilfælde stødt på, at ejendommen var så nedslidt, at der ikke var nogen økonomi i at gøre det, medmindre den kom ind under saneringsloven.

Derfor har vi foreslået den procedure, vi har foreslået her, og kan der tænkes andre procedurer, vil vi gerne drøfte det i udvalget med hr. Dræbye og andre, men det helt afgørende er, at der skal ske noget. Når ejendommene sættes under tvangsadministration, skal fejlene rettes.

Jeg vil gerne sige, ikke mindst i anledning af det, hr. Arne Bjerregaard fremførte, at det var jo netop hr. Arne Bjerregaard, der fik fjernet bestemmelsen om, at man kunne ned-sætte huslejen. Jeg mener, det var et rigtigt initiativ, for når det regner ind gennem taget, skal taget repareres; det er ikke huslejen, der

skal sættes ned. Derfor sagde vi: meningen her er, at der skal ske noget. Mange huslejenævner har ikke rigtig forstået det; de troede, at nu blev der taget en ret fra lejerne – det fortalte bl.a. venstresocialisterne folk – og derfor skyndte de sig at få sat huslejerne ned, inden den nye lov trådte i kraft. Men de gjorde ikke det andet, nemlig det væsentlige at forlange, at fejlen blev afhjulpet inden en bestemt dato, og hvis ikke det skete, ja, så kunne lejerne få det gjort på ejernes regning.

Jeg vil også meget gerne understrege, at det absolut er min hensigt, at dette er et spørgsmål om at få tingene gjort, og det er totalt ligegyldigt, om det er et kommunalt tag eller et privat tag, det regner ned gennem – hullet skal stoppes. Derfor er dette lovforslag lavet sådan, at det også gælder for kommunale ejendomme, og det er meningen, at både den eksisterende lov og denne lov skal kunne anvendes på både kommunale ejendomme og på andre ejendomme.

Vi har modtaget materiale fra hr. Donatzky. Vi har bedt ham om at lade det gå videre til boligudvalget, for vi synes, at de ting, vi får oplyst, bør komme videre. Det, der er problemet, så vidt vi kan se, er, at der ikke er nogen lejere i kommunens ejendomme, der har rejst disse krav over for huslejenævnen. Princippet må være, at så snart en lejer siger, at der ikke bliver lavet, hvad der skal, i en kommunal ejendom, så må huslejenævnet kunne sige til kommunen: vil I bringe det i orden inden den og den dato, ellers ryger den ejendom under tvangsadministration.

Jeg vil meget gerne kigge på teknikken i det. Vi kan kigge på, hvordan sammenhængen er mellem huslejenævn osv. Jeg mener, at det for den almindelige tillid her i landet er meget vigtigt, at kommunerne behandles præcis på samme måde som private grundejere. Lad os derfor kigge på det.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg er da glad for, at ministeren nu tilkendegiver, at kommunale ejendomme og ejendomsbesiddere skal behandles som andre. Problemet er bare, at det er der nok ingen der har været bekendt med, før boligministeren har åbenbaret sig her fra folketingets talerstol for et øjeblik siden. Når ingen kommunale lejere har henvendt sig til huslejenævnen, så skyldes det den ganske enkle